

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman veljá: Za celo leto predplača 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija Poljanska cesta št. 32.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in veljá tristoletna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je na Poljanski cesti h. št. 32.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 16.

V Ljubljani, v soboto 19. januarija 1884.

Letnik XII.

Kristus — Lassalle?

Kako daleč je že delavska stranka ali učeno rečeno socijalistična, na Nemškem prišla, priča nam poslednji zbor krščansko-socijalne stranke v Berolinu pod pokroviteljstvom dvornega pridigarja Stöckerja. Prišlo jih je toliko skupaj in sicer delavcev vsake barve od najhujšega rudečkarja do potrpežljivega trpina, ki z voljo svoj križ prenaša, da se je vse trlo. Tisti, ki se prištevali k pravim, t. j. prevratnim socijalistom, združili so se koj v krepko in trmoglavo opozicijo in reči moramo, da jih ravno ni bila manjša polovica.

Ko dvorni pridigar Stöcker nastopi, pozdravijo ga navadni njegovi poslušalci, opozicija je pa že jela sikati brez vsakterega vzroka. Sikanje in žvižganje je opozicija, t. j. rudečkarji, zopet ponovila, ko je Stöcker mesto pastorja Krafta govoriti začel in si za nagovor izvolil geslo: „moli in delaj!“

Govornik je razvijal geslo z verskega stališča; so mu pa toliko oporekali in ga na tako surov način motili, da je mož versko stran o „moli in delaj“ popustil, ter jel poslušalcem bolj praktični pomen omenjenega izreka razlagati. Rekel je, da vsa napredujoča tehnika nima prave veljave, ako ona ni vstani delavcu boljšega kruha dati, kakor ga ima do sedaj. Žalibog, da se pa v našem času duševne moči niso enakomerno razvijale, kakor tvarinske, in tukaj smemo pravega vzroka iskati, da delo nima prave vrednosti. Vrednost dela ne sme se ceniti kakor blago, temveč kot izraz npravnega človeka, in ta mu mora biti temelj, na katerem naj si bode postavil bodoče domače ognjišče in kjer bode izgojal bodoči naraščaj. „Podpirati hočemo delo v pravičnem boji proti kapitalu, pravi Stöcker, in z vami hočemo bojevati boj med duhom in denarjem, med izdelovalno močjo delavca in gmotno silo denarja in nadjamo se, da bode v tem boji delo pravično zmago dobilo, kolikor so njegove zahteve opravičene.“

„Treba bi bilo pošteno delo proti plitvi in puhli konkurenci po družbenem varstvu nekoliko zavarovati.“ Na to se oglasi opozicija rekši: „Ne maramo, ker svobodo ljubimo!“ Naj se socijalno vprašanje s socijalnega stališča tudi do sodnega dneva obravnava, delo vendar ne bo nikdar svojih pravic doseglo. Tukaj je treba glavo od tal in nekoliko više povzdigniti. Delavec mora do spoznanja priti, da ni mrtva mašina, ki svoje odmerjene ure dela, on mora priti do spoznanja, da mu je tukaj delati za večno življenje.“ „Oho, oho“, oglasila se je zopet opozicija in nekteri so se jeli celó posmehovati.

„Ako vas ni volja verovati na večno življenje, ostaja vam pozneje še dosti časa, da se čez to pogovorite. Saj niste vi prvi, ki ne veruje nanj, nazori se pa dostikrat spreminjajo. Na mirodvoru proste občine stalo je napisano: „Veseli, tukaj se radujte — Na onem svetu nič ne pričakujte.“ Divje ploskanje nastane. Ko delavci nehajo ploskati, nadaljuje Stöcker: In glejte, ta napis je tista svobodna občina iz lastnega nagiba odpravila in ali veste, zakaj? Zato, ker je tisti izrek gola bedarija in vi, gospoda moja, peli ste ravno sedaj „hozano“, in peli ste jo neumnosti! Strašanski ropot nastane. Neki delavec se dvigne in skuša nemirneže potolažiti. Nekoliko delavcev hočejo bolj zmerni možje pod kap posaditi, kar jim pa Stöcker zabrani.

„Da gospoda moja“, nadaljuje Stöcker, „leta in leta so minula, ko se mi ni prigodilo, da bi me bili na tako surov način motili, kakor ravno sedaj. Nikakor ni to dobro znamenje za bodoče volitve. Želel sem z vami in z naprednjaško stranko po mirnem potu marsikaj obravnnavati; ako se mi pa tako obnašate, boste tudi najzlobnejše nasledke čutili. Navadimo se vendar, da se bomo složno med saboj pomenkovali, ne pa po divjaški kričali. Mislim, da se do sedaj z vsem lahko strinjate, kar sem vam povedal.“ Tu pa tam se kdo nasproti oglasi.

Sedaj Stöcker misli, da bo morda pravi čas in

zopet zavije na versko stališče, na katero se je bil takoj z začetka postavil. Komaj pa je prvi stavek dokončal, zanetil se je že zopet ogenj v strehi socijalistov. Ali sedaj se Stöcker ni dal motiti. Če bi si delavci versko življenje prav k srcu vzeli, kmalo bi zadobili večje spoštovanje do sv. vere, kakor ga imajo. Delavci niso imeli še nikdar boljšega prijatelja, kakor jim je bil tesarjev sin iz Nazareta. (Tako protestanti časih zovejo našega Zveličarja.) Nekteri rudečkarji se na to oglasijo, da jim je Lassalle, znani francoski socijalist, več dobrega storil, nego Jezus, tesarjev sin iz Nazareta, na kar zopet grozen vihar nastane.

(Konec prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 19. januarija.

Notranje dežele.

Proti *Wurmbrandovemu predlogu* o postavnem državnem jeziku govorili bodo na desnici: grof Hohenwart, Rieger, Henrik Clam, Groholski, Hausner in Madejski. Osrednji klub zastopal bo knez Alojzij Liechtenstein.

Obrtniški nadzorniki, ki se bodo imenovali, so sledeči: Za 1. okraj s sedežem na Dnnaji Mihael Kulka; za drugo v Lincu: Miroslav Muhl; za tretjega v Budčevicah: Edmund Feyerfeil; za četrtega v Pragi: Vaclav Weber; za petega v Reichenbergu: Josip Malek; za šestega v Brnu: Josip Červený; za sedmega v Lvovu: Arnulf Nawratil; za osmega v Bolcanu: Josip pl. Rosthorn in za devetega v Gradcu: dr. Valentin Pogačnik. Gledalo se je na to, da bodo nadzorniki ali kemijsko-tehnični, ali pa mehanično-tehnični izobraženi, ter popolnoma jezika zmožni, kjer bodo službovali. Kranjska in z nami vred vse druge južne dežele spadajo, kakor smo že poslednjič omenili, v deveti nadzorniški okraj, ki obsega Štajarsko, Kranjsko, Primorje s Trstom, Istro in Dalmacijo. Sedež mu bode v Gradcu in kakor nam ime jamči, je nadzornik, ki se bo imenoval, rodom Slovenec.

LISTEK.

Nektere opazke o našem slovstvu.

(Provzročene po knjigah družbe sv. Mohorja.)

(Konec.)

Druga knjiga, ki jo je nam podala družba Mohorjeva — je pesmarica „Cecilija“, mi morda poseže v bededo moj čitatelj; oče, vse lepo, kar nam hočete povedati, a pozno, prepozno pridete, ker vse to smo že večkrat brali in čuli v zadnjem času!

Tacega ugovora bi res pričakoval, ko bi se pri vsaki knjigi tako oblastno razkoračil, kakor sem storil pri prvi; ker s posebno zadovoljnostjo mi je omeniti, da časopisje slovensko vé ceniti svojo Mohorjevo družbo. Raznovrstna poročila in priporočila, sodbe, mnenja so se čula in čitala po javnih naših glasilih.

Pa tudi zá-me je kakor nalašč, kajti o „Ceciliji“ bi mi bilo nemcu v petji težko kaj pravega povedati in sodba o slovenskem „Pravdniku“ bi bila tudi podobna sodbi slepčevi o barvah; zato je od mene najbolj modro in pošteno, za bralea pa najbolj pametno in koristno, ako ga opozorim na sodbe strokovnjakov, ki smo jih brali v „Novicah“, „Slo-

venu“, „Kresu“ itd. Iz vseh teh očen posnamemo, da je Mohorjeva družba za l. 1883 dostojno spolnila velike svoje dolžnosti; vse sicer ni tako, kakor bi posamezni želeli, a vsem še Bog ne more vstreči, nikar le človek. Pomniti je treba, da vse, kar se rodi pod solnce, je nepopolno. Zaupanje pa, ki ga v družbo stavi slovenski narod, si je z letošnjimi knjigami gotovo okrepila in povečala.

V dopolnilo le nekaj drobtin o posameznih knjigah.

„Cerkveno zgodovino“ ljudje po deželi radi beró, češ, se tako lahko razume! In to je velika prednost knjigi. Sicer so kritiki naštevali besedi in izrazov manj navadnih in neprikupnih, toda beseda sploh je gladka, domača; tu in tam spominja na Slomškovo pisavo, glede razpravljanja tvarine, razdelitve opozorim na večšo oceno dr. Mlakarjevo v „Kresu“.

V „Koledarji“ sem z veseljem bral „Razgled po svetu“; opombe o lanskem „razgledu po svetu“ v „Slovencu“ niso ostale celó brez vsega vpliva; duh, ki veje v celem spisu, je domač slovenskemu ljudstvu, zato so ljudje tudi najprej in sicer z veliko radostjo in paznostjo prebirali ta razgled, ki tudi priprostega bralea seznanja vsaj s poglobitnimi dogodki najnovejšega časa.

Prav vesel sem bil beróč v družbinem oglasniku v „Koledarji“ str. 31 sledeče: „Zaloga družbi

primernih rokopisov je letos posebno obogatela. Starosta slovenskih rodoljubov in pisateljev, č. g. Matija Majar Ziljski, je srečno dovršil in družbi poklonil rokopis, za ktere ga je gradivo leta in leta z vso navdušenostjo in marljivostjo nabiral, namreč obširni popis življenja in delovanja slovenskih aposteljnóv sv. Kirila in Methodija. V 8 poglavjih razpravlja g. pisatelj jako zanimivo, podučno in temeljito gradivo v lahko umljivi, prijetni besedi. Ko bodemo l. 1885 slovesno praznovali tisočletni spomin Methodijeve smrti, slavila bode tudi družba sv. Mohorja neumrljive zasluge naših sv. apostolov s tem, da bode Majarjev rokopis vvrstila med družbine knjige.

To vest je pač vsak Slovenec z veseljem čital; kajti znano je, kako da se Slovani, posebno Čehi, že sedaj pripravljajo, da dostojno praznujejo slovenski praznik — tisočletni spomin Methodijeve smrti — na Velehradu; kjer se zopet enkrat zberó v obilnem številu zastopniki vseh slovenskih rodov; vsaj so si že o priliki rimskega potovanja klicali popotniki pri ločitvi: Leta 1885 se zopet vidimo na Velehradu!

Takrat je romal v Rim tudi g. Matija Majar in takrat sem imel priložnost spoznati častitega rodoljuba. Navdušenost njegova za Slovanstvo ga je gnala staréka skoro popolno oslepelega na tako dolgo

Na pražkem nemškem vseučilišču ukoreninil se je „štrajk“ med rektorji. Dva zapored sta odstopila in to rektor Mah in prorektor Hering, ker sta se naveličala bojevati se z ministerstvom.

Vsled vednega slabega sporazuma na praški bogoslovni fakulteti, ki je še skupna za obe univerzi, od strani nemških profesorjev, pravi „Politik“, da bodo Čehi prisiljeni, tudi bogoslovno fakulteto na českem vseučilišču vpeljati, kar bo vseučilišču še le krono na glavo postavilo, kajti potem bo popolna.

Dunajske socialiste, ki so 30. decembra 1883 v cerkvi sv. Janeza Evang. v X. okraju napravili bogokleten škandal, je deželna sodnija na Dunaji obsodila, in sicer so dobili: Vaclav Kroulik, krojač 27 let star, član brezvladnega društva ravnost (enakost) pol peto leto; Vojteh Stich, 22letni mizarški pomočnik in socialist in Edvard Oholsky, 22letni dninar in socialist vsak po 3 leta in pol hude ječe. Mihael Holuvaty dobil je 48 ur zapora, ker se je protivil straži. Prav je tako! Le ako bo sodnija z vso ožstrostjo proti bogokletstvu postopala, znajo se žalostne razmere zboljšati, ki so v današnjem času žalibog na dnevnem redu.

Zagreški župan, pisal je deželnemu zboru, da oni, ki so se obžalovanja vrednega škandala nad poslancem Lončaričem vdeležili, niso rojeni Zagrebčani, temveč prišli od drugod. Osem tistih, ki so jajea metali na župnika, je že za zapahom. Po vojašnicah stojé vojaki pripravljene, ako bi nastali večji neredi, da primejo za orožje.

V hrvaškem deželnem zboru stavili so se gledé neredov in škandalov, ktere Starčevići prirejajo, nujni predlogi, da se hišni red poojstri. Od predlaganih toček so se sprejele: Tisti poslanec, ki se je enkrat že za osem dni izključil, izbačne se pri prvem povodu za celo za sedenje iz deželnega zbora in ne more v dotični perijodi nič več voljen biti. Ovrže se običaj, da bi se šteli onim poslancem zanikalni glasovi, ki se zdrže glasovanja. Kdor v bodoče ne bo glasoval, tega glas ne šteje nič. — Predsednik deželnega zbora Krestič podal se je k banu, da zahteva od mesta Zagreba zadostenje zaradi sramote, ki se je ondi deželnemu poslancu Lončariču prigodila. Povdarja se zopet misel, da naj bi se deželni zbor iz Zagreba preselil v Osek v Slavonijo.

„Vox populi, vox Dei“ se res do sedaj ni še nikjer v lepši luči pokazalo, kakor ravno na **Ogerskem**. Že je došlo zbornici velikašev več nego 700 zahvalnic, ki imajo več kakor en milijon podpisov od kmeta in gospoda, prostaka in kavalirja. Če tudi se je trdilo, da vprašanje gledé mešanega zakona ni v nobenem razmerju s Tiszinim kabinetom, se je vendar sedaj ravno nasprotno pokazalo. Tiszin stol jel se je majati, kakor še nikdar poprej in to tem več, od kar se je tudi ogromno število magnatov v javno politično življenje povrnilo, ki so ga do sedaj že skoraj dvanajst let le od strani gledali; vsi ti združili so se z opozicijo. Primas Simonjev list „Magyar Allam“ pravi: „Sedaj še le vemo, kako da smo močni in Tisza bo videl, kako daleč da dojde ob bodočih volitvah s svojim liberalizmom. Od vasi do vasi bomo agitirali in vlada bo videla, kdo in koliko jih pojde za nami! Čez vse znamenit pa je slučaj, da sta narod in zbornica velikašev oba enih misli, in ta zveza je prvi žebelj za rakev Tiszinega ministerstva, kajti opozicija se že na to pripravlja, če bode treba, do sostavi odmah konservativno ministerstvo.“

Načrt postave **mešanega zakona** med židi in kristijani se v tem zasedanju v Budapešti ne bo več spravljal na dnevni red, kakor „Pol. Corr.“ iz Budapešte javlja. Gotovo so trmoglavci sprevideli, da se zid z glavo nikdar ne predere in so popustili bedarijo, ktere se neolikan narod sam iz dna sreč upira.

in težavno pot! In vendar, kdor je občeval ž njim, vé, da blagi rodoljub ni čutil težav pota, marveč, da ravno ta pot ga je prepričala, da on ni zastoj živél, zastoj pisal. Kako rad se je pogovarjal z drugimi Slovani, vse je dobro umel in vedno ponavljal: Evo, vsi smo eno, to je en jezik, vsi se dobro razumemo! In začel je govoriti navdušeno o Slovanstva srečni bodočnosti, govoril tako ognjevito, kakor bi bil mladeneč pri dvajsetih letih!

Od tedaj mi je podoba plemenitega rojaka vedno pred očmi; to vsak pač lahko spozna, kako me je nemilo dirnil vapaj iz tužnega Gorotana, da ta vzorni mož trpi pomanjkanje; v tolažbo sem čital, da ga blagi rodoljubi niso pozabili.

Od tako vnetega rodoljuba in gorečega častilca slovanskih blagovestnikov pač smemo pričakovati dobrega životopisa, posebno ker je že o tem pisal v prejšnjem času.

Pri vsem tem si vendar drznem sledeče opomniti gledé omenjenega spisa:

Najprvo sem se spodtaknil že ob naslovu: Življenje in delovanje sv. Kirila in Methodija. Kaj hoče ta K pri Cirilu in th pri Methodiju! Ni mi na umu zgodovinsko ali slovnično ovračati to pisavo, ker v

Vnanje države.

Laški pomorski minister poskusil bo letos meseca avgusta vso laško mornarico pod orožje sklicati in to iz tega vzroka, da se bodo pokazale nepopolnosti, ki bi se v slučaju resnične mobilizacije prigodile in se bodo toraj za časa odpravile.

V Parizu se je sprožila misel, da bi bilo dobro in za promet velike vrednosti, kakor tudi iz ozira na človeško življenje vsega priporočila vredno, ko bi se združile Francija, Švica in Italija v to svrhu, da bi se na skupne stroške prevrtala gora „Veliki sv. Bernard“, ki se med Francosko, Švico in Laško v apeninskih planinah med Mont-Blancem in Monte-Rozo 2472 metrov visoko dviguje in vsako leto nekaj nesrečnikov ondi smrt najde potujoč iz Francoskega preko sv. Bernarda gore na Laško ali pa v Švico.

Na Francoskem izumili so nove topove za pomorsko vojsko. Top tehta 78.000 kilogramov in 18 kilometrov daleč nese. Krogla je pa še na daljavo 4000 metrov tako močna, da najdebelejši oklep pomorskih ladij prebije, kakor bi ga prevrtal. Za vojsko na suhem izdelali so pa drug top, ki je le 6000 kilogr. težak, pa tudi 18 kilometrov daleč nese. Dá se na osem delov razdeliti. Vsak kor dobil bo po jedno baterijo s takimi topovi, ki so osobito za napade na trdnjave namenjeni.

V Madridu je Castelar v poslaniški kamori razvijal svoje misli o španjskih zunanjih zadevah, ter je pripoznal npravni vpliv, ki ga ima Francoska na Španjskem, kterege bi pa Nemčija na vsak način rada spodrinila. Španjska naj se nikari med Francijo in Nemčijo ne vtika in iz ravno tega vzroka, pravi Castelar, je bilo kraljevo popotovanje na Nemškem neprilicno in nepremišljeno. Saj ga tudi niso nič kaj posebno sprejeli ondi. Sprejem je bil po vsem enak onemu srbskega kralja. Naloga španjskih ministrov bila je, da bi bili morali zaradi tega od Nemčije pojasniti zahtevati, kar pa nikomur ni prišlo na misel. Tudi preko Francoske bi se ne bil smel kralj domu vračati, ako se je hotel neljubim prikaznim v Parizu vbrantiti.

V poslaniški kamori v **Madridu** izrazil se je Castelar kakor sledi: „Jaz obdolžim nemškega cesarja, da je imel v mislih ponosni španjski narod osramotiti in to na ta način, da se je poslužil španjskega kralja za sredstvo, izrazovajoč Francozom svoje sovraštvo; zaradi tega morali bi bili španjski ministri zahtevati pojasnila od nemškega državnega kancelarja.“

O Mahdiju pravi sedanji egipčanski minister Nubar paša, da ima Sudan svoje čase, v kterih kak Mahdi nastopi, o kterem nihče ne vé, od kod je prišel; ljudstvo dere za njim, pleni, ropa, mori. Vse to pa traja le nekaj časa. Mahdi zopet zgine in z njim njegova druhal in nihče ne vé, kam so prešli. Je že prav; Chartum je pa menda le v smrtnem strahu. Helnan, ki je le nekoliko milj od Chartuma proč, so Mahdijevci že napadli, premagali in požgali. Kaj je toraj bolj naravnega, kakor da se bodo sedaj proti glavnemu mestu Chartumu samemu obrnili! V Chartumu pa ni več nego 6000 mož, ki bi ga z orožjem branili in kaj so tisti proti 60.000 divje druhal!

Štirje duhovniki in pet nun padlo je **Mahdiju** v roke, za ktere „lažnjivi prerok“ 2000 funtov šterlingov zahteva. Avstrijski konsul v Kahiru jel je v ta namen denar nabirati, da čim preje mogoče nesrečne ljudi iz krvoločnih rok rešijo.

Izvirni dopisi.

Iz kamniškega okraja, 13. januarija. Okrožnica kranjskega deželnega odbora do naše častite duhovščine od 1. decembra l. l., kakor jo je priobčil „Slo-

venec“ št. 10, stavi v njo polno zaupanje, da mu bo vestno poročala o stanju našega kmetijskega gospodarstva in npravno in naravno propadajočega, nekaj krepkega našega ljudstva. Pa neka neljuba prikazen se je nam odkrila, da namreč našim županstvom ne upa deželni odbor toliko, kakor duhovščini. Vzroki znajo biti, ker je bolj omikana in bolje pozná naše ljudstvo, ko župani, ker le-ti poznajo le vsak svojo občino ali delokrog.

Pa bodi Bogu potoženo, naši župani bi lahko po obstoječih zakonih ljudstvo zapravlivosti brz dali; da bi v svojih občinah novih gostilnic ne dovoljevali, da bi čez uro ponoči ne točili; kdor gospodarjev bi začel lahkomišljeno popijati, zapravljeni in dolgove delati, naj bi se njegovo posestvo pod oskrbnika dalo, da bi imeli on, žena in otroci še saj ljubi dom. Po navadi pa župan le reče: „E kaj meni on mar, saj bo svoje zapravlil.“ Največe zlo pa je, ako je župan sam gostilničar, ali kdo v rodovini, tudi dober prijatelj. — Nasledke si lahko vsak sam misli. Naša občinska duhovščina predpostavljene večkrat na pomoč kliče: Če vi v občini, ko imate oblast, nam ne bodete pomagali, je naš trud zastoj! Naši župani bi ponočevanje, igre in druge narodu pogubljive razvade včasih zamogli postavno omejiti, ter s tem mladini in potem rednemu gospodarstvu mnogo koristiti. Mnogo premalo se pa zgodi po naših občinah za umno gospodarstvo in kmetovanje, za umno živinorejo, za gleštanje gozdov itd.

Dobro vemo, da vse to prizadevanje mnogo truda stane in da večkrat župani tega ne morejo izpeljati zaradi raznih vzrokov; a nekaj bi se pa le zamoglo zgoditi, ko bi gosposke v marsikteri reči župane bolj podpirale.

Bog daj, da bi se po dogovorih reč temeljito razjasnila in potem za zanemarjeno kmetijstvo kaj več zgodilo!

Iz Celja, koncem starega leta.*) S kakošno strastjo nas naši ljubeznjivi sosede, posebno našo čast. duhovščino napadajo, to se ne da lahko opisati. Ko bi se res za vsako jezo žolč razlivati moral, celjski nemčurji bi ga še v stepihih ne mogli shranovati. Dokler jim kdo hrbet drži, po kterem ošabno razkopavajo, so „tiči“ nesramno drzni, če se jih pa napadene le malo s prstom dotakne, potem se frfolijo kakor v zanjko vjeti krilateci.

Kaj so ob času tukajšnjih okoličanskih volitev vse počeli, to ste deloma že objavili. Se vé, da se s peresom dogodki tako živo narisati ne dajo, in si čitatelj dogodjajev v pravi podobi predstavljati ne more; le „Vahtarco“ naj bi čital, pa nekaj časa med njimi bival! Obnašajo se že tako, da bo v graški norišnici kmalo treba več prostorov naročiti.

Med drugimi napadi so ob času zgoraj omenjenih volitev med čudnim bobnenjem v „Vahtarci“ razglasili grozno vest, kako da eden tukajšnjih kaplanov agitira, da celó pastirske liste prevzvišenega gosp. knezoškofa lavantinskega, datirane od 22. avg. 1883, po nekem postreščku k mestnim gospém pošilja, tirjaje, naj prejem teh listov na nekem posebnem papirju potrdijo. „Kaplan“ si je na ta način volitvena pooblastila pripeharil, kajti nektere gospe so, misleče, da prejem pastirskega lista potrdijo, taka pooblastila podkrižale. Taka dva pooblastila sta, ka-

*) Po naključji malo zakasnjeno.

Vredn.

tem obziru je baje pravilna, pač pa proti taki pisavi opomnim na neki, vsaj meni se vidi, prav važen razlog. Rodoljubi slovanski, posebno duhovniki in učitelji, se trudijo v cerkvi in šoli, da bi med narodom vdomačili imeni slovanskih apostolov, narodnih svetnikov. In to se mi zdi prav naravno in primerno. Tu ni govoriti o kaki narodni prenapetosti; vsaj vsak narod časti še posebno svoje vzornike in zakaj bi tako tudi naš narod ne delal? Ako ju pa hočemo pri ljudstvu udomačiti, je pa pač potrebno najprej, da jih vsakdo ljudstvu enako imenuje. In kolikor je vsaj meni znano, so pisatelji razen g. M. Marjarja pisali: Ciril in Metod in v tej obliki jih ljudstvo tudi že pozná. Ali bi ne bila toraj prav velika napaka, ako se v omenjenem spisu prvotna oblika pridrží? Menim toraj, da v imenu mnogih izrazim željo, da se v spisu namenjenem priprostemu ljudstvu, to spremeni.

Opomnil pa sem to sedaj zato, ker pravijo, da je po toči prepozno zvoniti.

Kdor se je nekoliko bolj bavil z življenjem in delovanjem sv. Cirila in Metoda, pač lahko in hitro spozná, da je o nju življenji in delovanji zelo težko pisati za ljudstvo poljudno, a zraven vendar le temeljito.

Seveda, ko bi iz posameznih legend pisatelj posnemal zanimive dogodbe, bi jih ljudstvo gotovo rado bralo, a kaj, ker pa v legendah mnogo ni resničnega, in bi s tem ljudstvu ne podal prave podobe o apostolih. Literatura sv. Cirila in Metoda se je v zadnjih petih, šestih letih zelo pomnožila. Iskra in netilo vsem novejšim razpravam je bila slavno znana okrožnica Leona XIII. o svetih blagovestnikih. In kakor odmev temu glasu so donele po širnem slovanskem svetu okrožnice katoliških, da tudi pravoslavni biskupov.

Omenim le Strosmajerjeve okrožnice, ki se sme temeljit in poljuden životopis sv. apostolov imenovati. Zlasti odkar so našli v britanskem muzeji važna pisma, ki nam posebno razjasnujejo konec Metodijevega življenja, je mnogo del o tem zastaranih, n. pr. sicer izvrstna razprava Ginzelnova ali pa tudi Majarjev spis o sv. blagovestnikih, ki ga je izdal v prejšnjih letih.

Čehi imajo poseben letopis: „Sbornik Velehradsky“, ki se skoro izključljivo peča s tvarino o sv. apostolih, izšli so dosedaj trije letniki in želeti je, da jih ne prezre pisatelj, ki nam misli podati znanstveno razpravo o sv. Cirilu in Metodu, kakor sem

kar je samo ob sebi razumljivo, kosom prišla v last, saj jih morejo „dotičnemu uradu“ izročiti! Ime tistega „kaplana“ so velemodro zamolčali — kajti v vrelm kropu bi si preobčutljivo kremplje poparili.

Naša preč. duhovščina, vedno pohlevna, da se ji moramo čuditi, tega nesramnega natolecevanja takrat vendar prenesti ni mogla. Poslala jim je v „Südstr. Post“ jako podučljiv odgovor in predložila tudi sledeča vprašanja: 1. Ktero je ime duhovnega gospoda? 2. Kako se imenuje fakir, ki je pastirska pisma okrog nosil? 3. Kterim gospóm so se slednja doposlala? 4. Kaj je s pooblastili, ktera so se na ta način pripeharila?

Huš — to je bila hladna kopelj vročim nemčurjem! — Mi pa smo s čudno radovednostjo odgovora čakali. Dobil smo ga v „Vahtarci“, pa kakošen je! Pod naslovom „celjski kaplaniji posvečeno“ iskali smo in iskali, a zgodilo se nam je, kakor nekaj nekemu mojih znancev. Ta je pri neki šaljivi tomboli dobil precej veliko škatljo. V njej je bilo nekaj zavitega. Ko odvijte prvi pisani papir, najde drugega, za tem tretjega in tako čez trideset — dokler na zadnje ne pade piškav lešnik mojemu osupnjenemu prijatelju pred noge na tla. V omenjenem odgovoru pa še prav takega lešnika nismo našli, toraj izvedeli nič. Rekli so: pri sodnji najdete odgovor. Kolikor nam je do trenutka znano, tudi ta o tem ne vé nič — in tako trepljajo zdaj naši ljubeznjivi tički v zanjke zavozlani, ktere tako čudno radi po drugih mečejo.

Pa zdaj za nje že druga kaša vré. Čast gosp. J. Žičkar, kterege naši obsedeni nemčurji toliko strastno preganjajo, bo zaradi žaljenja časti nesramnežem malo po kožu segel. Zbog svojega blagega srca, neomadeženega značaja in ljubezni do naroda si je ta gospod ne le samo po naši fari, ampak že tudi daleč zunaj nje pridobil toliko spoštovanja in toliko vpliva, da se celjskim Prusom iz golega strahu pred njim v glavi meša. Zato ga pa tudi tako nesramno napadajo, da je prisiljen sodnijo na pomoč poklicati. Želimo mu iz srca prav ugodni vspeh.

Iz Celja, 17. jan. Nasledki zadnjih občinskih volitev za celjsko okolico prihajajo vedno važnejši. Občinski pisar je citiral pretečene dni zaporedoma brez števila žensk, ki so preklicale svoja nemškutarjem izročena pooblastila ter narodnjakom dale nova pooblastila, ktera je pa famozna volitvena komisija zavrгла. Na podlagi teh Hofmanovih zapisnikov se vrši pri okrožni sodnji preiskava zoper nekatere vsega spoštovanja vredne osebe, ktere so obdolžene, da so po slepariji izvile onim ženskam nova pooblastila za narodnjake. Svesti smo si, da bodo grdi obrekovalci ostali popolnoma na cedilu, da bodo pa sami popadali v jamo, ktero kopljejo poštenim ljudem. Toliko za zdaj. Kedar doteče čas, Vam poročamo o tej silno zanimivi stvari nadrobneje.

Ker sta pred volitvami občinski pisar Hofman in sluga Pavel Tomazič narodnim možem spodkopala zaupanje ter očitno pomagala nemškutarjem k zmagi, je bil že zadnji čas, obadva deda spoditi iz službe. Zato so občinski odborniki, ki opravljajo še vedno svojo službo, dokler se novo izvoljeni odborniki ne potrdijo, zahtevali od župana Malle-ta občinsko sejo, pri kateri se ima razpravljati sledeči predlog: „Posvetovanje o tem, ali bi ne kazalo ob-

činskega pisarja in slugo djati iz službe, ker tako nepostavno in neopravičeno postopata“. Oče Malle — ni hotel v 8 dneh seje razpisati, kakor so zahtevali odborniki, temveč še le v 17 dneh; toda sklical jo je vendar in danes 17. jan. se je vršila.

V „Deutsche Wacht“ se je pa razbobnalo, da bo 17. januarija očitna seja občinskega odbora za celjsko okolico, v kateri se ima sklepati o odpustu imenovanih dveh občinskih služabnikov. To je bil miglej za nemškutarje, naj pridejo k tej seji poslušat. In res prišlo jih je iz mesta in iz okolice v velikem številu. Može občinski odborniki so pretresovali najprej občinski proračun za leto 1884. Potem so zahtevali tajno ali skrivno sejo, v kateri bi se imeli posvetovati o Tomaziču in Hofmanu. Toda, ker se pričujoči nemškutarji niso hoteli vzdigniti iz svojih sedežev; ker je oče Malle bil nasproten temu predlogu o skrivni seji; ker bi bilo prišlo gotovo do groznega hrupa, ako bi se bilo postopalo s silo proti nemčurjem, so sklenili odborniki s 16 proti 2 glasoma: Danes teden, 24. januarija, se ima sklicati druga tajna seja občinskega odbora, pri kateri se ima razgovor vršiti o predlogu zastran Marjanška (Tomaziča) in Hofmana. Da pa ne bodo nemčurji tega posvetovanja zavirati ali motiti mogli; zato se je že poskrbelo. Če se nemškutarji ne bodo iz sobane pobrali 24. jan. z lepo besedo, gnali jih bodo iz nje — žandarji. Vse prizanesljivosti mora biti enkrat konec. O daljnem razvitku te stvari Vam poročam ob pravem času.

Domače novice.

(Šolsko.) Prvo polletje se v srednjih šolah sklene v soboto 9. febr. in 13. v sredo prične drugo. — Kakor ima na ljubljanski gimnaziji g. prof. M. Pletteršnik dopust, da združuje slovensko-nemški Wolfov slovar, tako je dobil za drugo šolsko polletje gosp. prof. V. Kermavner, da spiše slovnico latinsko-slovensko za slovenske paralele, ker je dosedanja prof. Ladislav Hrovatova že pošla. Nauke šolske prevzamejo dosednji pripravniki gimnazijski gg. dr. L. Požar, Fr. Šega ali J. Pintar. Na mesto g. prof. J. Nejedlita, kateri odide v stalni pokoj, nastopi začasno g. prof. J. Šubic.

(V vadnici tukajšnji) je gosp. prof. J. Klemenčiču, kateri ima v pripravnici dokaj šolskih ur in naukov, pomožni katehet postal stolni vikarij g. Matija Kolar.

(Deželni predsednik kranjski, gospod baron Winkler), je bil 17. t. m. sprejet pri cesarji v avdijenci.

(Ogenj) je naznanil nocój ponoči trikratni strel z Grada. Gorelo je pri sv. Florijanu zdej pod streho v hiši št. 9. Požarna bramba pa je kar urno prihitela in pogasila.

(„Pite maroni?“) tako prašajo laški pobje, ki laški ali goriški kostanj ponujajo po vseh krajih. Nek šaljivec je takemu pobu v laškem jeziku opomnil, da v Avstriji se kostanj ne pije, ampak jé, da toraj, ako hoče na ta način ponujati svojo robo, naj reče: „jejte maroni!“ — Čudno je pač, da Lah ali Furlan, ki pride k nam, lovi prej nemške, ko slovenske besede; slovenščina je še Lahom in Furlanom najzadnji jezik v Avstriji.

(Trgovsko podporno društvo) za bolne in onemogle letos ni mislilo napraviti vsako leto navadnega sijajnega plesa, čegar dohodki so namenjeni društveni blagajnici. Vendar so se pa slednjič združili in zmenili ter volili plesni odbor, ki pa je po večini sestavljen iz nasprotnikov, akoravno imajo v društvu večino narodnjaki; načelnik mu je gosp. E. Mayer. Tu se zopet kaže popustljivost in prijenljivost naše stranke. Komaj toliko so dosegli narodni udje, da se bodo vabila razpošiljala „tudi“ (!) slovenska. — Ples ima biti na starem strelišči 16. febr.

Razne reči.

— Iz Nabrežine se je preselilo 5 družin v Banjaluko, bilo jih je vsih skupaj 27 glav in se jim je iz Bosne zagotovilo, da se bodo ondi lahko preskrbeli.

— Preč. gosp. Anton Žuza, zlatomašnik, starosta Lavantinskih duhovnov, častni korar, vitez c. kr. Franc Jožefovega reda, knezoškofijski konzistorijalni svetovalec, nadžupnik in dekan na Laškem je po desetdnevni bolezni previden s sv. zakramenti za umirajoče 18. januarija ob 1/2 3 popoldne 84 let

star mirno v Gospodu zaspal. Naj v miru počiva! Sprevod rajncega bode v nedeljo 20. januarija ob 3 popoldne na tukajšnje pokopališče.

— Iz Štajarskega se nam poroča: V „Slovenecu“ se je zadnjič poročalo, da je graška deželna sodnija spoznala, da je beseda „nemčur“ razžaljiva in kazni vredna. Temu pa ni tako. Pred celjsko mestno delegirano sodnijo je bil pred par meseci oproščen narodnjak, ker je nekega človeka imenoval nemčurja. Ta poslednji pa je rekural k celjski okrožni sodnji in tukaj je bil narodnjak obsojen na 15 goldinarjev plateža. Slišali smo pa, da je g. zagovornik to stvar naznanil generalnemu prokuratorju na Dunaji. Ta ima pravico, zoper razsodbo celjske okrajne sodnije se pritožiti pri najvišji sodnji. Bode li pa to ljubav dr. Glaser Slovencem hotel skazati, je se vé drugo vprašanje.

— Iz Celja. V sled smrti prečast. gosp. kanonika Žuže, ki bodo v nedeljo 20. januarija ob 3 popoldne v Laškem trgu pokopani, se preloži veselica „Katoliškega podpornega društva“ v Celji na nedeljo teden, t. j. 27. januarija t. l. ob pol petih popoldne.

— V Celji se je klatil pred nekaj časom agent „Levsték“ po imenu. Lovil je naročila za neko dunajsko firmo „L. Weiss et Comp.“ na papir, ure itd. Res je šlo nekaj ljudi, med tem mnogo narodnjakov, na limanice, ter so temu človečetu naročene reči že naprej plačali — pa dosihmal jih ne prejeli. Vsa stvar je, kakor se kaže, očitvidna goljufija. Ker se je agent „Levsték“ baje proti Kranjskemu obrnil, zato opozorujemo osobito čast. duhovščino, naj tega agenta spodobno sprejme!

— Zgodnji cvet. Od Velenja se nam piše: Kakor „Slovenec“ poroča, Vam se v Ljubljani čudno dozdeva, ko že zdaj zagledate cvetlice z dežele. V naši okolici se nahaja dovolj cvetočega teloha; cveti spomladanski jeglič (primula veris, za to cvetlico imamo tukaj sledeče tri izraze: trobentica, jagodica, brkovicica); danes je pisatelj teh vrstic na dveh krajih našel tudi neko tratnico, pri nas „kostanjtiček“ imenovano.

— Zoper trtno uš. Naš dopisnik, ki je poročal, pa bode vlada dala na Bizeljskem pri Brežicah posebno trto zasajati po vinogradnih parcelah, ki jih je od kmetov v zakup vzela, nam še naznanja sledeče: Dotične trte se mrčes loti ravno tako, kakor vsakega drugega trsa; razloček je le v tem, da onemu lesu uš ne more do živega. Da tej trti naša zemlja vgaja, je isto treba dobivati iz peske ali se pa mora na našo trto vcepiti. Tak močen trs je med ostalimi: vitis raparia in vitis solonis.

— V južni Dalmaciji, osobito v dubrovniškem okraji divja že več dni huda viharna burja, ki je zlasti na morji že mnogo nesreče napravila. Po mestu meče opeko raz strehe in jih je na ta način že nekaj pobila, nekaj pa hudo ranila.

— V Budapešti je že zopet pošta okradena. Zmanjkalo je 14.000 gold., ki so bili namenjeni v Temešvar. Čudno! Tu morajo biti domači tatje ali pa z domačimi porazumljeni.

— Red Piaristov se bode preosnoval. Do poslednjih let deloval je ta red izključivo na šolskem polju podučevajoč mladino. Imel je v svojih rokah mnogo gimnazij po Avstriji, ktere so se pa v najnovjšem času vse podržavile in so dotični profesorji Piaristi postali državni uradniki. Ker v takem položaji red ne more spolnovati svojih dolžnosti, na ktere je po pravilih vezan, sklenilo se je o mero-dajnih cerkvenih krogih red tako preosnovati, da se mu bode dala potrebna podpora iz verskega zaklada in red bo jel sprejemati klerike in novice, ktere bo potem za katehete pripravljaj, da se na ta način odpomore pomanjkanji katehetov, o katerem se po drugih krajih našega cesarstva čuje. („Tribüne.“)

— Prešiči raztrgali so pri živem telesu na Ruskem v mestu Nješin staro ženico vdovo po nekem vojaku. Revica morala si je vsakdanji živež prosjačiti od hiše do hiše in se ji je dostikrat prigodilo, da je zastoj prosila. Tako se ji je tudi nedavno prigodilo. Noč se je naredila in uboga žena še ni skorjice kruha dobila, da bi si bila lačni želodec potolažila. Slabost in huda lakot jo premagale in prisiljena je zlesti v bazaru pod nekako „prodajalsko uto“, da si odpočije in vsaj nekoliko pred mrazom zavaruje. Pod tistimi utami je pa menda jako veliko lačnih in pol podivjanih prešičev, kateri so onemoglo ženico napadli in pri živem telesu v pravem pomenu besede raztrgali in porzrli. Da niso čakali tako dolgo, da bi bila žena zmrznila, pričale so krvave lise po njeni obleki. Mesto Nješin je večje mesto na južnem Ruskem in ima okoli 30.000 prebivalcev.

— Nekaj o egipčanskem ministerstvu. Muktar paša sedanji prvi minister v Egiptu vprašal je dopisovalca „Slandardovega“ če li vé, kako si v Egiptu besedo minister tolmačijo. „Vidite, pravi Nubar, Egipčani so vsi teh misli, da beseda minister pride od latinskega „minus“ in res so egiptovski ministri vsi do malega algebrajčnemu „minusu“ podobni, kakor jajce jajcu; kajti vsi so še nekoliko manj kot nič vredni.

Telegrami „Slovenecu“.

Budapešt, 19. jan. Najviša sodnija obsodila je Spongo, Pitelya in Berecza zavoljo

umora Majlatha na vislice. Obešen ima biti prvi Sponga, za njim Pitely in nazadnje Berecz.

Berolin, 18. jan. Pri razpravi središnega predloga o odpravljenem členu ustave prosil je naučni minister zbornico poslancev, da bi ga zavrgla; bila bi huda politična napaka, sedaj ta člen zopet vpeljati. O pomiloščenju škofa monastirskega rekel je, da zdaj ne more izreči se. Pomiloščenje nadškofov kolinskega in poznanskega pa da ni ne državi, ne cerkvenemu miru na korist. Kar se tiče obravnave z Rimom, je vlado volja, da sama zboljšuje, a siliti se k temu ne dá.

Tuji.

17. januarija.

Pri **Maliči**: Frane Kikowsky, e. k. tovarniški nadzornik. — Adolf Einöhr, kupec usnja, z Dunaja. — Josip Wirth, Gustav Baekmann in E. Anisits, kupci, z Dunaja. — Klara Schützenhofer, hišinja, iz Linca. — Tekla Baumgartner, kuharica, iz Linca.

Pri **Stonu**: Adolf Gerwasone, kupec, iz Turina. — Vilj. Sehinz in Tyssen, kupeca, z Dunaja. — Pavlina Šenko, zasebnica, iz Trnovega.

Pri **Južnem kolodvoru**: Julij pl. Takaks, kupec, z Dunaja. — Josip Koller, kupec, iz Prage. — V. Schwabe, ravnatelj. — M. Adrario, e. k. želez. uradnik, iz Pontafelna.

Umrli so:

17. jan. Katra Ferdin, postrežnica, 56 let, Sv. Jakopa trg št. 11, mrtvoud. — Gregor Logar, gostač, 81 let, Kladezne ulice št. 5, vsled oslabiljenja moči.

18. jan. Marija Gorše, mizarjeva hči, 2 leti, 8 mesecev, Streliške ulice št. 18, davica.

Dunajska borza.

18. januarija.

Papirna renta po 100 gld.	79 gl. 50 kr.
Sreberna	80 " 10 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	100 " 25 "
Papirna renta, davka prosta	94 " 15 "
Ogerska zlata renta 6%	121 " 35 "
" " 4%	88 " 95 "
" " papirna renta 5%	86 " 60 "
Kreditne akcije	160 gld. 303 " 70 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 gld. 116 " 50 "
" avstr.-ogerske banke	847 " — "
" Ländersbanke	115 " 25 "
" avst.-ogerske Lloyd v Trstu	617 " — "
" državne železnice	319 " — "
" Tramway-društva velj. 170 gl.	224 " 70 "
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 123 " — "
4% " " 1860	500 " 138 " 25 "
Državne srečke iz l. 1864	100 " 169 " 25 "
" " " 1864	50 " 168 " 50 "
Kreditne srečke	100 " 170 " 25 "
Ljubljanske srečke	20 " 23 " — "
Rudolfove srečke	10 " 20 " — "
Prior. oblig. Elizabetine zap. železnice	110 " — "
" Ferdinandove sev.	104 " 75 "
5% štajerske zemljišč. odvez. obligac.	104 " — "
London	121 " 10 "
Srebro	— " — "
Ces. cekini	5 " 71 "
Francoski napoleonid.	9 " 60 1/2 "
Nemške marke	59 " 35 "

Žitna cena.

Pšenica banaška 1 hkt. 9 gl. 40 kr., — domača 8 gl. 25 kr. — Rž 5 gl. 75 kr. — Ječmen 4 gl. 60 kr. — Ajda 5 gl. 90 kr. — Proso 4 gl. 50 kr. — Turšica 4 gld. 50 kr. — Oves 3 gl. 15 kr.

Dr. Ivan Tavčar

odprl je

advokatorsko pisarno

v Ljubljani,

Gospoke ulice šte. 12,

tik Knežjega dvora. (1)

V kavarni „Tall“

Stari trg hiš. šte. 21,

(6) se dobivajo sledeča vina:

Teran	po . . .	44 kr. liter.
Isterska	" . . .	40 " "
Dalmatinska	" . . .	28 " "

Izdajatelj in odgovorni vrednik **Jožef Jerič**.

Eksekutivne dražbe.

25. jan. 1. e. d.ž. pos. Anton Skubic iz Petrušne vasi 580 gl. 02 kr. Zatičina. — 3. e. d.ž. njiva pare. št. 969 in 970 gl. pod deželno knjigo. Rudolfovo.

Melbourne 1881. — I. darilo. — Zürich 1883.

Svirála

(Spielwerke)

ki 4—200 komadov svirajo,

brez ali pa s posebnim poudarkom, z bobničem, zvončki, kitarico, rajskimi glasovi, harpo itd.

Sviralne skrinjice

(Spieldosen)

od 2—16 komadov.

Dalje: stala za smodke, švicarske hišice, albumi za slike, pisalne priprave, omarice za rokavice, obtežniki, vaze, tabačnice, mizice za mojskre, steklenice za vino in pivo, stoli i. dr.

Vse na sviranje.

Vedno najnovejše in najizborniške, posebno za

darila

(4) priporoča

F. H. Heller

v Bernu na Švicarskem.

Le kdor naravnost od nas naroči, dobi pravo blago; cenilnike s podobami pošljamo franko.

100 najkrajših komadov, vrednih 20.000 frankov, razdelilo se bo med kupovalce svirál od novembra t. l. do 30. aprila 1887 zastonj.

Imamo jo!!!

Po vstrajnih študijah posrečilo se je dr. pl. Bedenu izumiti

pomado za lase,

o kateri se lahko z dobro vestjo reče, da je na svojem mestu. V čisto kratkem času po tej pomadi priraste gosta in krepka brada, kakor tudi lasje; zabranjuje pa tudi izpadanje las. Izumnik je porok za brezpogojen uspeh. (2)

Steklenica velja 2 gld. a. v.

Edina prava se dobi pri izumniku dr. pl. Beden-u v Pragi, Salmove ulice šte. 7, kamor je treba denar predposlati.

G. PICCOLI,

homeopatičen in aleopatičen lekar „Pri Angelu“ v Ljubljani, na Dunajski cesti, priporoča p. n. občinstvu po 10letni skušnjosti sledeče izborne zdravila.

Antirrhéumon, najboljšo zdravilo proti prehlajenju, kostobolji, hromoti delavnih čutnic, bolečinam v križi in v prsih, prehladnim bolečinam v glavi in v zobeh. Steklenica 40 kr.

Dr. Mora-vo sredstvo zoper mrzlico je najbolje med vsemi dozadaj znanimi zdravili proti spridenju prehajalne mrzlice. Steklenica 80 kr.

Marija pomagaj želodečne kapljice. Omenjeno zdravilo služi v pomoč, ako kdo nima dobrega želodca, ako ima slabo sapo, ako ga na penja, ako se mu peha in ga vije, proti želodečnemu prehlajenju, zlatenici, ako se komu hoče vzdigati, ako boli koga glava (če to ne izvira iz želodca), proti zgagi, ako se dela komu kamen in nabira sluz, proti želodečnemu krču in zaprtju, ako je želodec pokvarjen z jedjo in pijačo, proti glistam, proti boleznim na vranici, jetrih in proti zlati žili, in v različnih mrzlicah. Steklenica 20 kr.

Najboljše in najvplivnejše pravo norveško pomuhljevo jetrno olje proti mramorici, rrahitisu, plučnici, kašlju itd. Steklenica 60 kr.

Pastile iz sladnega ekstrakta (Malz Bonboni) proti kašlju in prehlajenju, škatlja 10 kr.

Pastilne santoninske; izkušeno zdravilo zoper gliste, škatljica po 10 kr., 100 koščekov 70 kr. 1000 koščekov 4 gld. 50 kr.

Salicilne pastile proti prehlajenju najboljši pripomoček proti davici (difteritis), plučnim, prsnim in vratnim bolečinam, zoper kašelj in hripavost, škatljica 20 kr.

Naročila se izvršujejo točno po pošti na poštno povzetje. (11)

Priznано nepokvarjene, izvrstne

voščene sveče

izdelujeta

(20)

P. & R. Seemann v Ljubljani.

Brez te varstvene znamke, postavno varovane, ima se to zdravilo po dr. Maliču smatrati kot ponarejeno.

Varstvena znamka.

Cvet zoper trganje,

po dr. Maliču,

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter žvrcih, oteklino, otrpnele ude in kite itd., malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvetu zoper trganje po dr. Maliču“ z zraven stoječim znamenjem; 1 stekl. 50 kr.

Zahvala.

Gospodu J. pl. Trnkoczyju, lekarju v Ljubljani.

Moja mati so na protinski bolezn na nogi silno trpeli in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa bolezen čedalje hujša prihajala in vže več dni niso mogli stopiti na nogo, spomnim se na Vaš dr. Maličev protinski cvet za 50 kr. ter si ga nemudoma naročim. In res, imel je čudovit uspeh, da so se po kratki rabi tega zdravila oprostili mučnih bolečin. S popolnim prepričanjem priznavam toraj dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jednaki bolezni priporočam. Vaši blagorodnosti pa izrekam najprisrčnišo zahvalo, z vsem spoštovanjem udani

Franc Jug,

(31) posestnik v Smarji p. Celji.

Planinski želiščni sirop kranjski,

izboren zoper kašelj, hripavost, vratobol, prsne in pljučne bolečine; 1 stekl. 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhljevo (Dorsch)

jetrno DORSCH olje,

najboljše vrste, izborno zoper bramore, pljučnico, kožne izpuške in bezgavne oteklino. 1 stekl. 60 kr.

Salicilna ustna voda,

aromatična, vpliva oživiljajoče, zapreči pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Kričistilne krogljice,

e. k. priv.,

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se vže tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanju človeškega telesa, glavobolu, otrpjenih udih, skazenem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih, v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gl. 5 kr. Razpošiljava se le jeden zavoj.

Izvrstna homeopatična zdravila se pri nas zmirom frišne dobivajo.

Naročila iz dožele izvrše se tako

v lekarni pri „samorogu“

Jul. pl. Trnkoczy-ja

na mestnem trgu v Ljubljani.

Čujte in strmite!

Velika tovarna za anglo-britansko srebro prišla je na kant, in prodaja svoje izdelke pod ceno. Kdor pošlje 8 gld. 70 krajcarjev, ali pa si po poštnem povzetju naroči, prejme lepo dovršeno namizno orodje za obedo in za po obedu iz pravega anglo-britanskega srebra, ki je poprej veljal 40 goldinarjev. Za 10 let jamči se pisмено, da ostane namizje belo.

- 6 namiznih nožov z izvrstno jekleno klino,
- 6 vilic iz anglo-britanskega srebra,
- 6 težkih žlic iz anglo-brit. srebra,
- 6 manjših žlic iz anglo-brit. srebra,
- 1 težka zajemalka iz anglo-brit. srebra,
- 1 posnemača za mleko iz anglo-brit. srebra,
- 6 izvrstnih podložkov za nože iz anglo-brit. srebra,
- 6 težkih žlic za sladoled iz anglo-brit. srebra,
- 6 vilic za po obedu iz pravega anglo-brit. srebra,
- 1 izvrstno škrinjico za poper ali pa sladkor,
- 6 lepih kupic za jajca,
- 6 finih žlic za jajca iz anglo-brit. srebra,
- 1 krasen plošček (taso) 30 centim. dolgo iz pravega anglo-britanskega srebra,
- 1 fino cedilo za té in čaj,
- 2 lepa svetilnika za salon,

61 komadov.

Za dokaz, da moje naznanilo ni sleparija, se tu javno zavežem, da v zvezi z blago nazaj, komur bi ne vgačalo, toraj ga lahko vsado brez zgnbe naroči.

Komur je toraj na tem ležeče, da dobi dobro blago v roke, obrne naj se, dokler je še kaj blaga, s polnim zaupanje do

J. H. Rabinowicza na Dunaji,

Central-Depot der Anglo-Brit. Silberfabrik,

II., Schiffamtsgasse 20.

Snažilni prah za navedeno namizje se dobiva pri meni po 15 krajcarjev v škatljah.

Podružnice: v Parizu in Londonu. (1)

Tisk „Katoliške tiskarne“ v Ljubljani.